

عنوان مقاله:

دیالکتیک معماری ایرانی- اسلامی با موضوع آموزش و فضاهای آموزشی

محل انتشار:

پژوهش های مرمت و مطالعات معماری ایرانی اسلامی، دوره 2، شماره 3 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمد پارسایی خصال - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، گروه معماری، واحد پردیس، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران:

سید امیرحسین گرکانی - دکترای معماری، استادیار گروه معماری، واحد پردیس، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران:

خلاصه مقاله:

همواره مسئله آموزش، مهم ترین حلقه اتصال دوره های مختلف به یکدیگر بوده است. در حوزه معماری ایران، پیوستگی و تدریجی بودن از مهمترین ویژگی های آن و موجب تکامل پیوسته این علم تا قبل از دوره معاصر بوده است. آموزش به دلیل نقش بسیار مهمی که در توسعه جوامع بشری دارد از اهمیت بسزایی برخوردار است. از طرفی تحولات زندگی بشر، نهادهای اجتماعی و از جمله آموزشی را متاثر کرده و فضاهای آموزشی نیز در معرض دگرگونی قرار می گیرند. هدف این پژوهش تبیین نسبت بین معماری و فضاهای آموزشی را در گذر زمان در چارچوب معماری ایرانی - اسامی بوده و به این منظور با توجه به اهمیت فضاهای آموزشی، این روند و سیر تکوین در فضاهای آموزشی، به عنوان فضاهای معماری که همواره حضوری مهم در معماری ایرانی و اسامی داشته است پرداخته ایم. این تحقیق با نگاهی پدیدارشناسانه، با مرور ادبیات و مبانی نظری و استخراج مولفه های معماری ایرانی و اسامی در مدارس و نسبت متقابل آموزش و معماری در این بناها پرداخته است. نهایتاً نسبت بین عملکرد و نمود معماری در فضاهای آموزشی معرفی و جایگاه آنتیبیین شده است.

کلمات کلیدی:

معماری ایرانی - اسلامی، فضای آموزشی، مدارس ایرانی، آموزش.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1496054>

